

Üres csillehiány miatt marad le az Ősi-akna

Az Ősi-akna két hónapi javítási munkák után 1-én teljes üzemmel megindult, illetve megindult volna, ha a termelvényét el lehetne szállítani.

Szerda éjjel a dolgozókkal együtt szálltunk le a mezőbe, a szállítás a kötélpálya áthelyezésével az S. II. felé menő ereszkén folyik. Az ereszke végén két gumiszalag és egy kaparószalag vezet a frontig, amely kétszárnyú ikerfront 60-60 méteres frontszárnyakkal.

Lengyel János sztahanovista frontmester harmada dolgozik itt lent. Lengyel elvtárs az elmúlt héten kapta meg a „Szocialista Munkáért Erdeméret”-et, itt a bányában is az egyik legjobb szak. A 120 méteres fronton 25 bányással dolgozik, bár telepítve több van, azonban sokan vannak a telepítettek közül, akik még nem jelentek meg a munkahelyen.

Hiányzó a Lengyel fronton nincs, a csapat nem tőr meg maguk között fegyvelembontót. Háromszor figyelmeztetik a mulasztót, ha azután sem változik meg, akkor nincs több hely a fronton és így igen jó kollektíva dolgozik együtt.

A vajúrók panaszkodnak, a fél műszakot végigülik, mert a kis kötélpálya nem képes kiszállítani a szenet, a bunker hamar megtelik, üres vagon nincs és így sokat ülnek mind a három szakban a dolgozók. Mátrai elvtárs, a harmad lömestere kemény szavakban bírálja — jogosan — a felső vezetőséget, mert nem gondoskodtak arról, hogy a nagy kötélpálya megindulhasson és ezért súlyos károkat okoztak a vajúróknak és a népgazdaságnak. Mátrai elvtárs bírálata teljesen helytálló, súlyos mulasztás történt a kötélpálya beindítása körül s ez sok vajúrt érzékenyen érint a keresetében, sok szén elvesztését jelenti az országunk.

A front éppen szerel, illetve a felsőszárnya teliből indul, az alsó szárny 20 csille maradék után átszerel. Menne a szén bőven a kaparóba, ha ürescsille volna elég. Azonban, mint Mátrai elvtárs helyesen bírálta okok végett döcög a szállítás. Elmondja Mátrai elvtárs azt is, hogy a felső vezetés inkább csak ledorongolja, de segítséget nem igen ad, a műszaki érkezetleken elhangzott javaslatokat sem hallgatja meg.

Alátámaszta ezt Serfőző József aknász is. Serfőző elvtárs elmondja, hogy a dolgozók javasolták a szerszámkamra megépítését, ahová szerszám felelőst állítanának és így megoldódna a mezőben mutatkozó szerszámhiány. Azonban erről bármennyi jegyzőkönyvet is vesznek fel, komolyan szó nem esett, nem készítik el a kamrát, nem adják ki a szerszámokat.

Hiba, hogy a dolgozók javaslatait az Ősi-aknában nem veszik figyelembe. De ez általában a többi aknában is így van, mint ahogy a Cseriek javaslatát sem fogadta meg a vezetőség a vízbetöréskor. Már pedig a dolgozók javaslata nélkül üzemet vezetni jól nem lehet és ez az üzemeink elmúlt havi teljesítményében igen erősen megmutatkozott.

Az Ősi-akna 94,6 százalékon áll, hozzájárul ehhez az, hogy a front nincs eléggé lefenekelve, nem tudja a nyomást értékesíteni. Az a javaslatunk az üzemvezetőség felé, hogy a front felső szárnyát mintegy 50 centiméterre fenekeljék le, így a nyomás jobban érvényesül, a kaparót is a fenékre tudják helyezni, több lesz a termelés.

Valószínű, a héten megindul a nagykötélpálya, ez persze semmiképpen sem mentesíti a felelősség alól a tröszt vezetőit, mert 1-e óta igen jelentős mennyiségű szén maradt lent a bányában. Igen sok

időt álltak a bányászok várakozás miatt, ürescsille hiány miatt.

Az a javaslatunk az üzemvezetőség felé, hogy támaszkodjon jobban a dolgozókra. Érvényesítse a dolgozók javaslatát a tröszt vezetőinél. Az a bányász, aki minden nap egy munkahelyen dolgozik, jobb ismerője munkahelyének, mint az a műszaki vezető, aki csak időnként jár oda. S ezt a tapasztalatot a műszaki vezetőknek munkájukban fel kell használni, mert csak így tudják a tervet teljesíteni, az első felévi súlyos lemaradást behozni.

Jobb minőségű szénre van szükség

Erő és Hidas bányánk június hónapban minőségileg nem termelt jól, 1,7-ről a megengedett meddő 3,2, illetve 2,7 százalékra emelkedett.

A szén minőségének a megjavítása minden dolgozó kötelessége, mint ahogy mi is elvárjuk, hogy a legjobb minőségű árut kapjuk, úgy elvárja tőlünk az ország népe, hogy minőségi szenet adjunk. A meddő kiválogatása némely munkahelyen gondot okoz, mert helyszüke miatt nem tudják elhelyezni. Ez érthető, azonban ott, ahol van hely erre, ott sem törődnek a válogatással és ezért vállalatunknak nagy anyagi és erkölcsi kárt okoznak, nem beszélve arról, hogy dolgozóinkat is éri károsodás.

Vállalatunknak jó minőségi termelés esetén jelentős minőségi visszatérítés jár. Azonban most sorozatosan fordul elő, hogy a fogyasztóink minőségi kifogást jelentenek a szén szállításra, ami végezt vállalatunknak súlyos mi-

nőségi kőbért kell fizetni. S ez azért van, mert a bányában nincs elég gond fordítva a meddőválogatásra, a minőségi termelésre. Sokan nem törődnek azzal, hogy az általuk megrakott csille ellenőrzés alá kerül és a hónap végén kevesebb rak súlyú csillével számolják el őket.

Meg kell gondolni elvtársak, hogy mikor a kaparószalagra, vagy a csillére ilyen meddő szenet rakunk, mennyit ártunk az iparunknak. Gondoljunk arra, hogy ez a szén, a saját illetmény szénünkbe is belekerül, de gondoljunk arra, hogy a vonatok késése, erőműveink energiafejlesztésének akadály, mind a szén rossz minőségének tudható be.

A jó minőségű szenet erőműveinkhöz becsületére válik, és ezt feltétlen szem előtt kell tartani. A bányász dolgozók tartásuk szem előtt, hogy jó minőséget termeljenek, mert ezzel a népgazdaságunkat segítik. **Skultéy József** MEO vezető.

Kire tartozik a nép vagyonáról való gondoskodás

A napokban tartott taggyűlést az Ősi-akna MDP szervezete itt az egyik hozzászólás különösen megragadta figyelmemet. Wittman János elvtárs szinte felháborodva mondogta el, hogy az S. II. aknában körülbelül ötszáz vagon szén hever a külszínen. Ezt aránylag könnyen el lehetne szállítani, de nem törődik vele senki sem, hiszen a válasz: „nem rám tartozik.”

De én azt hiszem, minden várpalotai dolgozóra tartozik ez. Amíg bányászaink küzdenek a terv teljesítéséért, amíg folyik a harc a kongresszus határozatainak végrehajtásáért, addig a vezetők is tegyenek meg mindent, hogy ne pazaroljuk népgazdaságunk vagyonát.

En, mint adminisztratív dolgozó nem tudom, hogyan lehetne elszállítani az S. II. aknától ezt a nagy mennyiségű szenet erőműveinkhöz, vagy máshová. Azonban úgy gondolom, hogy a fiatal tröszt műszaki vezetői erre megtalálják a megoldást.

Bakos Béla.

Mi ujság a gazdaságban?

A gazdaság dolgozói jó eredményeket érnek el, tervüket teljesítik, közvetve járulnak hozzá a bánya termeléséhez.

A gazdaság területén van az istálló 38 lóval, ezek a lovak főleg a bányához szükséges anyagok szállítását végzik. Az istállóban rend és tisztaság van, gondosan ellátják az oda beosztott dolgozók a munkájukat.

Hiba van a gazdaság területén a munkafegyelm területén, a bányafürdők is odatartoznak és közülük Teplán Ferenc minden fizetésnél ittas állapotban kerül,

a munkáját rosszul végzi el. **Horváth Ferenc** fürdős már négyszer hiányzott és a gazdaság vezetői semmilyen intézkedést nem fogantatottak ellene. A takarítónők között is elég laza a munkafegyelm, **Csizmák Mária** a szakosztály vezetője nemrég üdülésben részesítette és ezt most négy hiányával viszonozza. Pedig a gazdaság dolgozóinak munkájára komoly szükség van, és az ottani népmunkások kötelessége a munkafegyelm megjavítása és a munka hiánytalan elvégzésére való nevelés.

Dolgozóink a gépészet vezetősége felé

Világítást kérünk a rakodópadhoz

Jó párszor jelentettük már a gépészet vezetőségének, hogy a dió-aknacsúzára egy lemezt kellene szerelni, hogy vagonbarakodáskor ne dobálja a szenet a földre. Hét-köznap munkánkat ez akadályozza. Több esetben vasárnap három ember munkája kellett ahhoz, hogy a földre szórt szenet eltakarítsák.

Ejjel a vontatókötélen veszélyes az átjárás, már kértünk nagyobb égőt, vagy még egy hasonlót a mostanihoz, mert a dolgozók nem látják a kötelet és mi sem a dol-

gozókat. Izgalmak között dolgozunk a rossz világításban.

Fel akarjuk hívni a munkavédelmi felelősök figyelmét, hogy a már régen kért figyelmeztető táblát készítsék el, mert a dolgozók egyrésze figyelmeztetés nélkül átlépi a kötelet és ezért már nem egy esetben súlyos balesetek történtek.

Kérjük a gépészet vezetőségét, hogy levelünkre választ adjon a hiányosságok orvoslásával.

Salla József és Beke Pál,

Anyagot kérünk a csillék javításához

A hónap utolsó napjaiban sok hiányosság merült fel az anyagellátásban.

A fátelenen nincs 1/4-es keményfadeszka, ami a csille aljának elkészítéséhez szükséges, ennek beszerzése az Anyagellátó Vállalat dolga. A csille tengelyekhez megrendelt anyag hiányában a csillék kerekre igen sokszor kiesnek a bányában. Ezekre a csavarokra igen nagy szükség volna, mert csak így tudjuk a csille javítás ütemét biztosítani.

ifj. Habi Károly

Négyen egy kalapáccsal

A Központi-műhely kovács részlegében egy éve kérjük, hogy a te-
tőablakokat csindlássák meg, mert nagy a huzat, az eső is beesik és nem tudunk dolgozni esőben.

Régen ígérték nekünk egy satupadot, ami a munkánknál jórészt nélkülözhetetlen, ezt sem kaptuk

meg. Rosszak a szekrényeink, szer-
számainkat ellopják, sok esetben négyen dolgozunk egy kalapáccsal. Jó lenne, ha végre felfigyelnének ezekre a hiányosságokra a gépészet vezetői és orvosolnák azt.

Khün Antal kovács.

Egy félév kevés a javításra

Még a télen nehéz körülmények között egy körfűrész tengelyhez juttunk. Ezen a tengelyen egy kevés javítanivaló volt és ezért levittük a Központi-műhelybe azzal a kéréssel, hogy javítsák meg, mivel részükre ez nélkülözhetetlen szerszám.

Akkoriban azt a választ kaptuk a műhelytől, hogy nem tudják megjavítani, mert az első negyedére nincs beütemezve. Azóta egy másik negyedév is elmúlt, de a tengely úgy van, ahogy bevittük s hiába járunk oda, nem történik

semmi. Most az újságon keresztül szeretnénk javulást elérni ebben az ügyben.

Mi, ácsok körfűrész nélkül nem tudunk dolgozni. Ha anyagot kell elfűrészelni, akkor azt most el kell vinni a bányaműhelyhez, ahol sokat kell rá várni és ez az ide-oda-hurcolás úgy a mi munkánkat mint a bányaműhelyt hátráltatja.

Kérjük a gépészet vezetőségét, intézze el a központi műhelyben, hogy a fűrészlengelyt most már megjavítsák.

Hablik József ács.

Élővé kell tenni a „péntek-mozgalmat”

A Várpalotai Szénbányák dolgozói örömmel üdvözölték annak idején a Tatabányáról kiindult péntek-mozgalmat. Dolgozóink között nagy verseny indult, állandóan figyelemmel kísérték a versenytáblán a mozgalom eredményeit, javaslatot adtak úgy a kiértékeléshez, mint a versenynyilvánosságához. Foglalkozott a sajtó és a hangosíró is a mozgalommal. Népszerűsítette az élenjárókat, buzdította a lemaradókat. A pártszervezetek, a DISZ és a szakszervezet minden segítséget megadott a mozgalom terjesztése érdekében, s ennek mintegy 3 hónapig meg volt az eredménye.

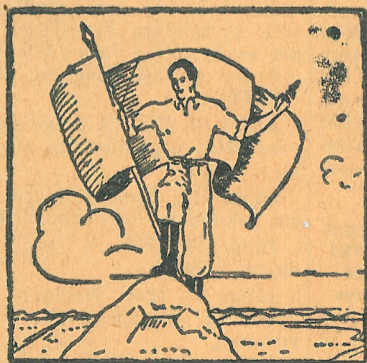
Három hónap után a mozgalom ellaposodott. A havi verseny vállalásoknál már nem szerepel, igaz, az új munkaátvételi rendszer miatt nem lehetett naponként értékelni. Azonban a műszaki vezetők nem segítettek a bi-

zalmiakat a péntek-mozgalom fel-
lendítésében és így a felolvasó-
teremből is eltűnt a péntek-moz-
galmi tábla, a buzdító feliratok. Az üzemi sajtó sem foglalkozott tovább ezzel az ügyvel és az a mozgalom, amely hozzásegítette vállalatunkat ahhoz, hogy két-
ízben elnyerhettük a büszke él-
vállalat címet, teljesen megszűnt.

A Párt, a DISZ és a Szakszervezet feladata, hogy a bánya műszaki vezetőinek bevonásával szervezze ujja ezt a nagyszerű mozgalmat, amely ha élő lesz, nagymértékben hozzájárul a 16 ezer tonnás lemaradás behozásához. Legalább egy héten kétszer értékelni kell a verseny nyilvánosságát és a péntek-mozgalomhoz csatlakozó dolgozók részére a szükséges műszaki feltételeket biztosítani kell.

Krapf Tibor,
váll. versenyfelelős.

BÁNYAMEZŐINK VERSENYE

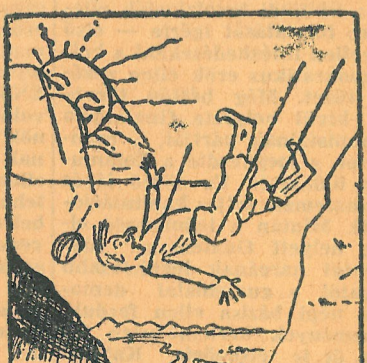
1. Cser-akna 105 százalék

2. Ferenc-akna 95 százalék

3. Ősi-akna 94,5 százalék

4. Ernő-akna 93,5 százalék